

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2004

Núm. 14

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 19 de maig del 2004

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 2527/04, presentada pels Grups Parlamentaris PSM-Entesa Nacionalista i Esquerra Unida i Els Verds, relativa a la sanció imposada a Joan Amer per la Delegació del Govern a les Illes Balears.

182

(Inicia la direcció del debat el Sr. Vicepresident de la comissió)

EL SR. PRESIDENT:

Comenzamos la sesión. En primer lugar, pediría si existen sustituciones.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, Sr. President, Miquel Ramon substitueix Miquel Rosselló.

EL SR. PRESIDENT:

¿Alguna más?

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Sí, Sr. President, Antoni Marí substitueix Diego Guasch.

Proposició no de llei RGE núm. 2527/04, presentada pels Grups Parlamentaris PSM-Entesa Nacionalista i Esquerra Unida i Els Verds, relativa a la sanció imposada a Joan Amer per la Delegació del Govern a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pasaríamos, pues, al primer punto y único del orden del día, a la Proposición no de ley núm. 2527, presentada por los grupos parlamentarios PSM-Entesa Nacionalista i Esquerra Unida i Els Verds, contra la sanción impuesta al Sr. Joan Amer por la Delegación del Govern.

Para su defensa, por parte del Grupo PSM-Entesa Nacionalista, tiene la palabra el Hble. Diputado Sr. Sampol, por un tiempo de 10 minutos.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Molt bé, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, la mecànica parlamentària fa que arribi a comissió aquesta proposició no de llei, que presentam conjuntament el Grup del PSM-Entesa Nacionalista i d'Esquerra Unida i Els Verds, sobre una sanció imposada a Joan Amer per part de la Delegació del Govern de les Illes Balears, pel fet d'haver botat al camp del Mallorca, un diumenge que hi havia partit de futbol, exhibint una pancarta que simplement deia: "No a la guerra". I deim que és extemporània perquè la mecànica parlamentària fa que arribi a comissió aquesta proposició no de llei quan el sancionat, Joan Amer, ja ha pagat els 3.000 euros que li varen posar de sanció.

Duim aquesta proposició no de llei al Parlament, però, per manifestar que aquesta sanció va ser totalment desproporcionada, fins al punt que es pot qualificar d'una vertadera injustícia. Se li va aplicar la normativa contra la violència a l'esport, i no deixa de ser una paradoxa que s'apliqui una normativa antiviolència a una persona que ha fet professió pública del seu pacifisme i que en cap moment, amb aquesta acció objecte de la sanció, va provocar la més mínima alteració de l'ordre públic, ni molt manco alguna actitud

violenta. Fins i tot, una part molt important del públic assistent a Son Moix aquell dia va aplaudir l'acció de Joan Amer solidaritzant-se amb ell, com a una expressió del sentiment majoritari que tenia el poble de les Illes Balears i el poble de l'Estat espanyol sobre la guerra. No hi ha dubte que el que va sancionar el Delegat del Govern no va ser l'acció de botar a un camp de futbol exhibint una pancarta, sinó que es va sancionar el que deia la pancarta, "No a la guerra". Si la pancarta hagués dit "*vivan los novios*", fent referència a les noces del Príncep i Dona Leticia, segurament de se l'hauria sancionat, però la pancarta duia "No a la guerra" i se li posa una multa absolutament desproporcionada. Jo en aquest moment, per desgràcia, no tenc la informació de les sancions posades a persones que han botat a un camp de futbol, fins i tot amb intenció d'agredir a un àrbitre o a un jugador, però posaria la mà al foc que no se'ls ha posat una sanció tan elevada com aquesta, 3.000 euros.

Bé, com deia, aquesta persona, ja donant mostres del seu comportament cívic ha pagat la multa, hi va haver, per part del GOB es va organitzar una subscripció popular que en pocs dies va cobrir aquesta sanció; varen ser moltíssimes les mostres de solidaritat, però és evident que el Parlament de les Illes Balears s'ha de fer ressò de quan un ciutadà rep una sanció injusta i desproporcionada i ha de vetllar perquè les institucions, encara que siguin institucions que depenen d'una administració no tutelada pel Govern de les Illes Balears, en aquest cas és el Govern central, i doncs s'ha de fer ressò d'un funcionament incorrecte d'aquesta institució.

És per aquest motiu que avui, pels fets que he relatat, hauríem d'alterar lleugerament la proposta d'acord que duim aquí, aquí es proposava la retirada de la multa imposada a Joan Amer, però crec que el Parlament hauria d'acordar instar el Delegat del Govern a revisar d'ofici aquest expedient i, si n'és el cas, que nosaltres no en tenim cap dubte, retornar, totalment o parcialment, la quantitat posada, perquè és totalment desproporcionada. I comparativament amb altres actuacions no té la més mínima lògica.

Per tant, amb aquesta esmena *in voce* que feim, sol·licitariem al Delegat del Govern la revisió de l'expedient sancionador, revisió d'ofici, i que realment es posi una sanció justa, adequada a dret, adequada amb sancions posades per actes que realment han suposat violència dins el món de l'esport i en poques maneres es faci justícia.

Això és tot, esperam la comprensió de les senyores i senyors diputats i que ens donin el seu suport.

Gràcies.

(La Sra. Presidenta pren la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Com a representant del Grup, que és coautor d'aquesta proposició no de llei, poques a

afegir al que ha dit el Sr. Sampol. En qualsevol cas, sí que esmentàrem que la guerra neocolonial d'ocupació de l'Iraq i de les seves riqueses petrolieres, guerra llargament anunciada i, com està absolutament demostrat de manera fefaent, basada en argumentacions falses, sabent els governants que varen iniciar aquesta guerra que les seves argumentacions eren falses, segurament ha estat aquesta acció, tota aquesta preparació de la guerra una de les accions bèl·liques que ha provocat un rebuig major a la població de tot el món i molt especialment a la població de l'Estat espanyol, ja que, de manera absolutament incomprensible perquè no tenia res a veure amb la tradició històrica de l'Estat espanyol, i no hi havia cap interès de l'Estat que estigués en disputa en aquella banda del món, hi havia, des de l'inici una col·laboració del Govern espanyol en la preparació de la guerra i una col·laboració que va dur a enviar tropes, enviar soldats espanyols a l'Iraq i a col·laborar amb l'ocupació d'aquest país, qüestió que també, ara mateix, està en vies de ràpida solució amb la retirada de les tropes espanyoles a l'Iraq, però no era la situació d'aquests moments. Ja dic, el rebuig que tota aquesta campanya de mentides per justificar una guerra d'ocupació de l'Iraq, va fer que la gent es manifestàs de molt diverses maneres; de molt diverses maneres hi va haver un moviment popular i molt espontani, moltes de vegades de rebuig i s'utilitzaren totes les formes, les més imaginatives també per fer actuacions en contra d'aquesta guerra.

Dins aquestes actuacions hi ha la d'exhibir aquesta pancarta en contra de la guerra a l'estadi de Son Moix. I davant d'això, en una actitud que nosaltres creim que aquest és un exemple flagrant, però n'hi ha hagut d'altres, d'utilització partidista d'una institució com és la Delegació del Govern a les Illes Balears, s'ha sancionat d'una manera absolutament desproporcionada, com diu el text de la proposició, i d'una manera, utilitzant uns mecanismes que no estan prevists per a aquest tipus d'accions; que s'utilitzi la Comissió Nacional contra la Violència en els Espectacles Esportius per castigar una acció contra la violència, contra la forma més extrema de violència, que és la guerra, és realment sorprenent. La Delegació del Govern va posar aquesta sanció, com va posar altres sancions als que eren crítics amb l'acció del Govern central, per tant va actuar de manera partidista, de manera que nosaltres entenem que no és legítima i aquesta sanció era absolutament injustificada.

Per tant, nosaltres pensam que el Parlament és bo que es pronunciï en contra d'aquesta sanció, demanant la seva revisió, i confiam, en tot cas, que amb el canvi que s'ha produït també a la Delegació del Govern a les Illes Balears hi hagi un canvi d'actitud i que mai més es tornin a produir actuacions tan arbitràries com aquesta, actuacions que nosaltres creim que és de persecució, d'autèntica persecució dels que s'oposen a la política del govern que hi havia en aquell moment o que pugui haver-ni a un altre moment.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. En torn de fixació de posicions, de menor a major, òbviament el Grup Parlamentari Mixt no

intervindrà, i per part del Partit Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí gracias, Sra. Presidenta. A raíz de las intervenciones que han tenido lugar ya en este acto, y por la que vamos a hacer por parte de nuestro grupo parlamentario, se podrá observar que en este incidente ha habido dos cosas: primero, una paradoja, y es que se condena por violento a quién pide la paz. Sabido es que al Derecho le repele la paradoja y que no puede haber paradoja en cuestiones jurídicas regladas, tal como es un expediente sancionador. O sea, considerar que una persona que pide la paz es violento y condenado por violento creemos que es una paradoja y que no es de recibo en el mundo del derecho. Aquí ha pasado algo, eso no es normal que suceda, no puede darse esa situación en un expediente sometido a la actuación reglada de la administración. Pero es que además se ha dado otra cosa, y ya se ha intuido por los representantes políticos que han hablado antes que yo, es que se ha dado una arbitrariedad, se ha dado una arbitrariedad puesto que no se ha respetado el principio de proporcionalidad que tiene que formar parte de lo que es un proceso sancionador. No se puede decir que una persona que roba un pan, condenarla a 30 años de cárcel, diríamos no es proporcional; a todo el mundo alcanza que la proporcionalidad entre la sanción y la conducta son dos elementos que están indisolublemente unidos en lo que es un derecho sancionador, es obvio. Y a todos se nos alcanza que lo que ha habido aquí ha sido una clara arbitrariedad, y no lo digo yo simplemente con mis palabras, sino que lo demostraré con dos o tres ejemplos cogidos a vuela pluma.

A este señor, por decir viva la paz, le ponen una multa de 3.000 euros. Veamos, Barcelona, multa de 240 euros para una familia que abandonó en la calle a la abuela con demencia senil; una familia se abandona a la abuela en la calle, porque no estaban de acuerdo con quien se tenía que hacer cargo de ella y la multa que se les pone es de 240 euros; ¿alguien puede pensar que es mucho más grave pedir la paz en un campo de fútbol, que es 3.000 euros más grave que abandonar a la abuela en la calle? Creo que la arbitrariedad es evidente y no resiste comparación.

Pero sigamos: 25 euros de multa a un edil xenófobo que intentó quemar una mezquita, un edil xenófobo, no un pacifista, xenófobo, hace una pintada con connotaciones racistas en la puerta de un templo musulmán, después le pone una botella de gasolina, le prende fuego, 25 euros de multa. No llegó a prender, 25 euros de multa. Ni que decir tiene que un pacifista que pide la paz es 3.000 euros más peligros que uno que le pega fuego a la puerta de una mezquita.

Pero sigamos con más ejemplos, son todos ejemplos judiciales. Multa por gritar "Asesinos", no pedía la paz, gritaba "Asesinos" en un pleno sobre la guerra de Iraq; en un cruce de manifestaciones entre un concejal y unos ciudadanos se indica por unos ciudadanos a unos concejales: no tenéis consciencia, asesinos, fascistas, terroristas, asesinos de niños. Creo que tampoco resiste comparación con uno que pide la paz en un campo de fútbol. Multa: 6 euros de multa, 20 días; 6 por 2, 12, 120 euros a quien dice: asesino, fascista, terrorista y asesino de

niños. Al que pide la paz, 3.000 euros más grave, no resiste comparación.

45 euros a 4 jóvenes por colocar un artefacto sin causar daños. Un artefacto incendiario en un cajero, en una sucursal de la Caja de Madrid 1998. Multa: 45 euros. 3.000 por pedir la paz, sin duda nos parece una arbitrariedad.

O 240 euros a un hombre que deniega el acceso a una piscina a unos gitanos por el hecho de serlo; un acto racista, xenófobo, claramente despreciable, 240 euros, Juzgado de Instrucción núm. 1 de Linares, Jaén. Es decir, hemos visto una serie de datos, podríamos seguir así durante todo el tiempo que nos quisiera dar la magnanimidad de la presidencia, pero nos indica que 3.000 euros por pedir la paz, comparado con este pequeño selecto y surtido ramillete de hechos que han pasado hace apenas, dentro de los últimos dos años, nos indica que hay un arbitrariedad, una clarísima arbitrariedad.

¿Cómo se combate esa arbitrariedad? Sin duda que hay un trámite, bueno, quisiera decir que efectivamente la administración ha puesto esa sanción y que contra esa sanción caben una serie de recursos, en su momento hay una serie de recursos, dicho en sentido vulgar, jurídicos, para poder combatir esa sanción, pero no creemos que se pueda rebatir, como se indica por el portavoz del Grupo Parlamentario PSM, por la revisión de oficio. La revisión de oficio cabría si hubiera una lesividad para la administración, si el acto fuera lesivo para la administración y no creo que tengamos que seguir la línea abierta por el Partido Popular cuando, sin declarar la lesividad de un acto, quita una sanción a un hotel, esto sí, naturalmente, sanciones firmes a hoteles, sanciones firmes de clausura a hoteles, se quitan por el Consejo de Gobierno. Y esto podría justificar la postura del Partido Socialista del PSM, en el sentido de decir: bueno, pues, si el Gobierno quita sanciones firmes, que es una cosa que no se puede hacer y que además está sometida a la jurisdicción del Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares, usurpando su jurisdicción además en la ejecución de dicha sentencia, la sentencia que ordena la clausura; pues bien, también se podría hacer esto, podríamos pensar que sí, pero no todos hemos de ser iguales. No todos hemos de ser iguales y si el Partido Popular se dedica a cambiar sanciones firmes de forma arbitraria también, no podemos pedir nosotros, siendo iguales que quienes llevan a cabo esta conducta, una revisión de oficio, consideramos que eso no sería adecuado.

Por eso no podemos votar a favor de esta propuesta, pero tampoco podemos votar en contra en el sentido de que el fondo sabemos que es claramente arbitrario. Por eso nuestro voto, en principio, sería una abstención, aunque a los fines de, creo que de perfeccionar la idea que se tiene por parte de los proponentes de esta proposición no de ley, creemos y proponemos esta enmienda *in voce* en este momento, considerando que sería más adecuado decir que "El Parlamento constata que en la sanción impuesta por el Delegado del Gobierno a Joan Amer ha habido arbitrariedad al no respetarse el principio de proporcionalidad". Esto sí que lo podemos constatar, es una clara crítica política, que es el ámbito propio del Parlamento y dentro de ello y con ese pronunciamiento, pues el perjudicado podrá darle el uso que mejor estime, que es a él a quien compete hacerlo. Por eso quisiera saber si se admitiera

esta enmienda, en el sentido de que se constata que en la sanción impuesta ha habido arbitrariedad al no respetarse el principio de proporcionalidad y, en ese caso, nosotros sí que votaríamos de forma favorable.

Nada más, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, des del Grup Parlamentari Popular creim que no seria convenient fer un recordatori a aquesta cambra que nosaltres vivim a un Estat de Dret i vivim a un Estat de Dret tant a l'Estat espanyol com a la nostra comunitat autònoma, la comunitat autònoma de les Illes Balears, i l'Estat de Dret implica que les institucions estan sotmeses a la llei i que els ciutadans també estan sotmesos a la llei. I una cosa és que una llei pugui parèixer bé o malament a un grup polític a un determinat moment; a més a més quan un determinat partit polític sorprèn perquè va ser l'autor d'aquesta llei i després no li pareix bé que s'apliqui el règim sancionador d'aquesta llei, i per tant nosaltres estam perplexes amb aquesta incoherència.

En qualsevol cas, nosaltres volem dir que el que afecta la nostra comunitat autònoma, i en sintonia amb una declaració que va dir el passat dia, a la passada sessió del plenari, el Sr. Sampol, la comunitat autònoma també és Estat, i per tant l'Estat de Dret és un dels pilars fonamentals de la nostra democràcia i per tant s'ha de complir el que és un pilar fonamental, perquè si no la nostra democràcia i el nostre Estat es debilita. Jo crec que recordar això a un Parlament es quasi fins i tot insultant, perquè el Parlament és la seu de la sobirania nacional, o de la sobirania popular, i a més a més nosaltres som els representants dels ciutadans i som les persones que encarnam allò que es coneix com el legislador, i per tant nosaltres sabem perfectament el que implica estar sotmès a l'imperi de la llei i sabem el que implica que la llei hagi de desplegar els seus efectes. Si tenim clara aquesta qüestió, en aquest sentit, vull recordar que la Llei orgànica 1/1992, de protecció de la seguretat ciutadana, que tothom coneix, i si no es coneix, puc donar una altra dada, és una llei orgànica més coneguda com la Llei Corcuera, llei que va fer un ministre socialista i que, a més a més, va ser una llei aprovada per un Parlament Socialista, per tant aprovada per l'esquerra espanyola, per tant una cosa que també ens sorprèn moltíssim quan se senten totes aquestes intervencions. De totes maneres, tampoc no crec que sigui molt oportú aprofundir sobre la trajectòria extralegal d'aquesta ministre perquè possiblement podríem ofendre els postulats pacifistes dels grups proposants d'aquesta moció. Per tant, no aprofundirem avui la trajectòria extralegal del ministre que va fer aquesta llei Corcuera.

Però, d'acord amb aquesta regulació, d'acord amb el que s'estableix a aquesta llei orgànica 1/1992, concretament, en el seu article 23, relatiu a les infraccions greus, i a l'article 28, que fa referència a la sanció que correspon a les infraccions reconegudes a l'article 23, podem observar d'una manera clara

com es dona la realització del fet imposable d'aquesta llei, la qual cosa fa que aquesta despregui els seus efectes i apliqui el règim sancionador. Però aquesta teoria no és perquè es despertí un dia el Delegat del Govern i digui: vull sancionar tothom; no, no, és perquè hi ha una llei que ho posa, i com que vivim a un Estat de Dret i es produeix un fet imposable que es materialitza a la nostra realitat de les Illes Balears, la llei s'ha d'aplicar. Per tant, no és més que això, una qüestió totalment normal i de la nostra democràcia. Ara, si ara són conscients que varen fer una llei i es varen passar amb el règim sancionador, ho haurien d'haver pensat abans i no en aquests moments.

Jo crec que també hi ha un problema molt important quan parlem d'aquest tema, i avui crec que ha quedat constatat amb les manifestacions tant del Grup del Partit Socialista com també del Grup PSM i bé, dels grups proposants, jo crec que de vegades el que es vol fer és tergiversar la realitat i de vegades el que es fa és oportunisme polític i jo crec que això és un error i crec que de vegades es fa màrtir un infractor quan l'infractor és el seu infractor, i això, evidentment no és allò seu. És a dir, no es pot fer màrtir cap infractor, perquè hi ha infractors que infringeixen la llei i aquests sí que s'han de castigar, però després hi ha infractors que són màrtirs i que aquestes persones després es posen la disfressa del pacifisme i aquí no ha passat res. I això és una hipocresia, perquè aquí el que s'ha de fer és que quan una persona, per molt pacifista que digui que és, si aquesta persona infringeix la llei, encara que no t'agradi, la llei s'ha de complir.

Per tant, només constatarem que aquesta política de ser una persona molt honorable, molt respectable al Parlament, però després tenir aquesta doble moral de fer una política que és una estratègia molt clara d'alterar o de fer política quasi de barricada en el carrer, jo, sincerament, això no ens pareix acceptable, i evidentment el que s'ha de fer és tenir una coherència. Si és la postura política que un partit polític vol defensar, que ho faci també al Parlament i que ho digui clarament; però el que no es pot fer és amagar aquí una postura política i després en el carrer estar totalment d'acord amb aquesta estratègia.

Crec, per tant, que ha quedat en evidència, no és possible estar, com es diu en castellà, *en misa y además repicando*, perquè quan l'esquerra governa Espanya fa una llei estricta, també coneguda com la llei de la puntada a la porta, també s'ha conegut així aquesta llei Corcuera, i després quan estan a l'oposició diuen que s'ha d'incomplir aquesta llei. O sigui, jo me faig una pregunta i no entenc perquè el Sr. Corcuera per a l'esquerra és un ministre molt sensat i per exemple el Sr. Ramis, quan aplica la llei Corcuera, és una persona repressora, jo això és que no ho entenc. I m'agradaria que els partits polítics que han proposat aquesta proposició no de llei defensin aquesta postura. Per tant, si l'esquerra el que vol fer és fer lleis per a després incomplir-les, sí que puc dir que el Grup Parlamentari Popular no és un partit polític que tenguí aquesta concepció de l'Estat de Dret.

Jo, en aquesta línia, vull anunciar que el Grup del Partit Popular s'abstindrà en aquesta proposició no de llei, perquè nosaltres considerem que ja s'han produït uns fets, que són uns fets consumats; s'ha produït una infracció i el fet imposable s'ha donat i s'ha aplicat el règim sancionador. En aquests

moments correspon a l'administració de l'Estat, a l'actual Delegat del Govern, actuar amb coherència i actuar amb responsabilitat i aplicant una llei que el seu propi partit polític va aprovar l'any 92. I nosaltres el que hem de fer és tenir una cosa ben clara i és que, jo no sé si el Delegat del Govern actuarà segons el que diu la llei o no ho farà, el que jo sí sé és que mentre hi hagi un Delegat del Govern que sigui del Partit Popular aplicarà la llei i tindrà molt en compte el principi de legalitat.

Per tant, nosaltres mantenim aquesta postura i esperem que hi pugui haver, tant per a les institucions com per als partits polítics com per als grups parlamentaris, un tarannà de coherència i de respecte a les lleis i a les institucions.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rubio. En torn de contradiccions i per un temps de cinc minuts, té el grup proposant la paraula. En farà ús només el Sr. Sampol? El Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta i gràcies al Sr. Ramon per cedir-me el seu temps. Bé, Sr. Rubio, hem fet una defensa moderada d'aquesta proposició no de llei i vostè ha estat molt més radical que no jo en la defensa dels seus arguments, i per tant jo també aixecaré un poquet el to en aquesta segona intervenció. I començaré per dir-li que crec que ni jo ni el Sr. Ramon, ni les respectives organitzacions polítiques som responsables de la llei Corcuera, encara que es fes en temps del PSOE. I d'altra banda, pens que efectivament les lleis han de ser iguals per a tothom i les lleis s'han de respectar, i de la mateixa manera que és vigent la llei Corcuera i s'ha d'aplicar, és vigent la Llei general turística, que va fer el Partit Popular, i per tant la llei s'ha d'aplicar en el camp del Mallorca i s'ha d'aplicar a s'Arenal, a l'Hotel Bahía Park, i el seu Govern, també ha fet un acte, com li recordava el Sr. Diéguez, arbitrari, quant que ha anat contra una llei i contra el reglament sancionador en matèria turística.

Aleshores aquí el que duim és que les lleis s'han d'aplicar, però s'han d'aplicar amb intel·ligència, amb proporcionalitat, sense discrecionalitat i en definitiva, com deim en bon mallorquí, sense fer parts i quarts. I hi ha un fet i és que la Delegació del Govern a les Illes Balears, quan ha estat en mans del Partit Popular, ha fet parts i quarts. Vostè diu: un Delegat del Govern ha d'aplicar la llei i ha de fer valer el principi de legalitat. Bé, en aquest acte que parlem, vostè ha fet una referència que no es pot practicar la política de la barricada en el carrer; mirin, sortir al camp de futbol, un dia que devia fer sol, amb una pancarta que diu "No a la guerra", equiparar-lo a una barricada al carrer i amb actes violents és excessiu. El que sí és un acte violent és aixecar un banc de fusta, tomar la porta del ple de sessions de la sala de plens de l'Ajuntament de Son Servera, insultar el batle i els regidors de la majoria en aquell moment, no deixar celebrar el ple, foradar les rodes del furgó de la policia que havia anat allà a protegir els edils amenaçats i no obrir expedient. I això és la mateixa Delegació del Govern

que en aquest moment sanciona amb 3.000 euros a una persona pacifista.

Per tant, creim que aquí sobretot hi ha una actuació totalment desproporcionada. Acusar de violent a una persona que fins i tot va despertar les simpaties del públic, que no va amenaçar res, que no va interrompre el partit, perquè el temps del descans, mirin, m'hauran de reconèixer que això simplement és un acte de venjança política., i que es pot qualificar de nepotisme. Això és una actuació despòtica per part del Delegat del Govern que, al meu entendre, té dues taques a la seva gestió, que és aquesta i l'altra són les sancions de Costitx, que ja en parlarem en aquesta mateixa comissió fa un temps.

Aleshores, no vaig més enfora perquè han anunciat l'abstenció i referit a l'esmena que ha presentat el Grup Socialista, nosaltres l'acceptariem com a una esmena d'addició i per tant admetem que se sotmeti a votació, però també mantenim la proposta d'instar la Delegació del Govern a revisar aquesta sanció i que els serveis jurídics de la Delegació del Govern emetin un informe i si es pot revisar aquest expedient que es revisi, i si legalment no és possible que no se revisi. Però ens pareix positiu que el Parlament de les Illes Balears es manifesti respecte d'una actuació que, per ser benèvol, acabaré qualificant-la d'absolutament desproporcionada. Crec que la persona, encara que militi allà on militi, no es mereix aquesta sanció tan desproporcionada, la seva intenció en cap moment va ser de provocar violència, ni d'agredir ningú, sinó tot el contrari i això són atenuats que l'autoritat a l'hora d'aplicar i interpretar la llei ha de tenir en compte. Aquests atenuats s'han de tenir en compte, sobretot comparant-ho amb casos com el que ha llegit el Sr. Diéguez que estic convençuts que aplicats a un camp de futbol trobaríem centenars de casos similars que han quedat sense sanció, o amb una sanció molt més testimonial que no aquesta sanció tan dura de 3.000 euros.

Per tant Sra. Presidenta, admetriem que es sotmetés a votació l'esmena presentada pel Grup Socialista, però que també es contempli com una esmena d'addició a la proposta que nosaltres teníem. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Aquesta presidència és molt tolerant, però vostès em demanen moltes coses. Avui aquí es debat una proposició no de llei, que és la presentada per Esquerra Unida-Els Verds, a la mateixa aquesta presidència entén...

(Remor de veus)

Els dos grups? Hi ha una esmena del PSOE i a la vegada una esmena a l'esmena del PSOE del PSM? Li don la paraula. És complicat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, per una part jo he dit que donada l'extemporaneïtat d'aquesta proposició perquè l'expedient està tancat i la persona va pagar. És a dir, que els dos grups proposants proposariem el següent text: El Parlament

de les Illes Balears sol·licita al delegat o a la Delegació del Govern espanyol a les Illes Balears la revisió de la sanció imposada a Joan Amer per una acció pacífica d'expressió de rebuig a la guerra d'Iraq.

Per tant, demanam que això es sotmeti a votació, si els grups hi estan d'acord. Durant la intervenció del Sr. Diéguez ha presentat una esmena de substitució en la qual proposa que el Parlament constata que aquesta sanció va ser arbitrària. És a dir, els dos grups proposants acceptariem aquesta esmena, però com esmena d'addició, com un segon punt, no que substituís la nostra proposta, evidentment si els altres grups també hi estan d'acord.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Sampol. Sr. Rubio té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, ja hem dit que des del Grup Parlamentari Popular nosaltres votariem abstenció en aquesta proposició no de llei, però consideram que aquesta esmena proposada no és adient i per tant, el nostre grup no estarà d'acord.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam doncs a la votació de la proposició no de llei. Per acceptar les esmenes s'han d'acceptar per part de tots els grups, si no s'ha de votar el text i en aquest cas és la proposició no de llei presentada pel PSM i Esquerra Unida-Els Verds.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sra. Presidenta, lo único era que como había oído "no estamos de acuerdo", no sabía si decía que no estaban de acuerdo con el fondo o con la forma. Si no está de acuerdo con que se admita, digámoslo así, a trámite y se incorpore, que creo que es lo que finalmente si indica. Nosotros simplemente lo lamentamos y ya está.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Rubio té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Simplemente para aclararle al Sr. Diéguez, lo lamentamos mucho pero no estamos de acuerdo ni en la forma, ni en el fondo en esta ocasión.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rubio.

Passarem doncs a la votació de la proposició no de llei tal com ve presentada.

Vots a favor de la proposta?

Vots en contra de la proposta?

Abstencions?

EL SR. LLETAT:

Resultat de la votació: vots a favor 2, vots en contra cap, abstencions 14.

LA SRA. PRESIDENTA:

I no havent-hi més temes a tractar, aprovada la proposició, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS